USOC
UNIÓ SINDICAL OBRERA DE CATALUNYA
www.usoc.cat
1 DE MAIG 2023
salaris per a
SOBREVIURE

salaris per a SOBREVIURE

USOC
UNIÓ SINDICAL OBRERA DE CATALUNYA
www.usoc.cat

1 DE MAIG 2023

El 2023 el nostre país continua líder en la taxa d'atur de la Unió Europea. També en desocupació juvenil. Malgrat haver-hi més gent treballant, no hem acabat de recuperar les hores de treball anteriors a la crisi. Cada vegada es trosseja més l'ocupació. Precarietat en forma de jornades cada vegada menors i contractes que, de mitjana, duren menys mes a mes. No hi ha cosmètica possible amb els números que aconsegueixi tapar aquestes realitats.

Els salaris han de ser per a sobreviure, perquè a Espanya, els treballadors han perdut més poder adquisitiu que en cap altre país del nostre entorn. I el nostre poder de compra se situa a nivells de 1996. Avui, exigim a aquest Govern, i al que vingui, que no digui treball a allò que no permet viure, accedir a l'habitatge o alimentar-se amb dignitat.

L'alta desocupació, l'impacte de la inflació i la mala qualitat de l'ocupació estan fent patir a moltes famílies; tallant projectes de vida de molts joves; incrementant la bretxa de gènere en el treball; deixant en un permanent aparcament laboral a molts majors de 50 anys i incrementant els nivells de pobresa de la majoria. O es controlen preus de productes bàsics o l'espiral pot no tenir fi.

Mentrestant, les empreses continuen registrant beneficis rècord i en molts casos, duplicant-los. Beneficis que estan molt per sobre dels costos laborals. I algunes d'aquestes empreses s'han beneficiat d'ajudes o rebaixes fiscals que no han arribat a la ciutadania.

A mes de salaris per a viure, necessitem pensions per a sobreviure. Perquè són molts els que, per aquesta mala qualitat de l'ocupació, veuran reduïda la seva pensió, perquè encara no es blinden constitucionalment i, per tant, qualsevol Govern pot modificar-les, revaloritzar-les o privatitzar-les totalment o parcialment al seu gust. Perquè ha de ser just que no es penalitzi en funció del tram d'anys que es consideri i que siguin els millors 25 anys cotitzats els que serveixin, independentment del moment en què es van cotitzar. I perquè la jubilació parcial, amb la desocupació jove que suportem i amb determinats oficis que no es poden exercir a partir d'una certa edat, han de tornar a legislar-se sense restriccions o penalitzacions.

També és cada vegada més necessari assegurar el dret a l'habitatge. Un habitatge per a sobreviure, que no es converteixi en una de les principals preocupacions de joves, i no tan joves, que no poden accedir-hi. Per a això hi ha solucions, amb sòl i construcció pública que, al seu torn, contindria l'especulació. En una gran part del nostre país, tenir una llar decent, amb subministraments bàsics disponibles, està a l'abast de molt pocs.

No podem oblidar la importància de comptar amb cures per a sobreviure. Perquè són moltes les persones que viuen en unes condicions pèssimes i, molts altres, grans i dependents, que moren abans que els arribi l'ajuda. Amb una població cada vegada més gran, continua sent una assignatura pendent de totes les Administracions. Com ho és també l'atenció a les escoles infantils públiques, que doni suficient cobertura gratuïta, que permeti conciliar i no obligui a reduir jornada o demanar, involuntàriament, una excedència.

Necessitem polítiques per a sobreviure i tenir un futur pròsper, que mirin al futur i s'enfrontin amb decisió als reptes del futur. Que preservin el medi ambient; que fomentin la creació d'empreses i ocupacions de valor; que apostin per indústries pioneres; que defensin una educació de qualitat i serveis d'avantguarda; que proveeixin de millors infraestructures i avanços tecnològics per a millorar la vida de tots.

I, per descomptat, fa falta un sindicalisme per a sobreviure. Perquè així no podem seguir. Perquè aquest diàleg social ens ha portat fins aquí. I cal canviar l'ocupació i les condicions de mala vida de molta gent. Que l'acomiadament no sigui tan fàcil i barat. Perquè no pot haver-hi aquesta desorbitada temporalitat en el sector públic, ni tampoc en el privat. I humanitzar l'economia. Un sindicalisme més plural i participatiu, més transparent, més de tots.

Us animem a sumar-vos a aquest gran projecte sindical de la **USOC** i a sortir aquest 1r de Maig per uns salaris, pensions, treball, habitatge, cures i polítiques per a viure, perquè la gent d'aquest país visqui no sobrevisqui.

Visca el 1r de Maig, visca la Unió Sindical Obrera de Catalunya